

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-426/13 P(R)

Evropská komise

v.

Spolková republika Německo

„Kasační opravný prostředek — Usnesení o předběžném opatření — Mezní hodnoty pro olovo, baryum, arsen, antimon, rtuť, nitrosaminy a nitrosovatelné látky přítomné v hračkách — Předpisy oznámené Spolkovou republikou Německo, které zachovávají mezní hodnoty pro uvedené látky — Rozhodnutí Komise, kterým odmítla schválit uvedená ustanovení v plném rozsahu“

Shrnutí – usnesení místopředsedy Soudního dvora ze dne 19. prosince 2013

1. *Řízení o předběžných opatřeních — Odklad vykonatelnosti — Předběžná opatření — Podmínky poskytnutí — Fumus boni juris — Naléhavost — Vážná a nenapravitelná újma — Kumulativní charakter — Zvážení všech dotčených zájmů*

(Články 278 SFEU a 279 SFEU; jednací řád Tribunálu, čl. 104 odst. 2)

2. *Řízení o předběžných opatřeních — Odklad vykonatelnosti — Podmínky poskytnutí — Fumus boni juris — Přezkum prima facie žalobních důvodů uvedených na podporu žaloby v hlavním řízení — Žaloba proti rozhodnutí Komise, kterým byla zamítnuta žádost členského státu o zachování vnitrostátních předpisů, které jsou neslučitelné s unijním právem — Prostředky umožňující prokázat splnění podmínek pro poskytnutí požadovaného odkladu vykonatelnosti — Žalobní důvody, které nejsou prima facie neopodstatněné*

(Článek 114 odst. 4 SFEU a článek 278 SFEU; jednací řád Tribunálu, čl. 104 odst. 2)

3. *Řízení o předběžných opatřeních — Předběžná opatření — Podmínky poskytnutí — Vážná a nenapravitelná újma — Ochrana veřejného zdraví — Zásada obezřetnosti — Zohlednění soudcem příslušným pro rozhodování o předběžných opatřeních*

(Článek 279 SFEU)

4. *Kasační opravný prostředek — Důvody kasačního opravného prostředku — Chybné posouzení skutkového stavu — Nepřípustnost — Použití na kasační opravné prostředky směřující proti usnesení o předběžném opatření*

(Článek 256 SFEU; statut Soudního dvora, čl. 57 druhý pododstavec a článek 58)

5. *Kasační opravný prostředek — Důvody kasačního opravného prostředku — Nedostatečné odůvodnění — Dosah povinnosti uvést odůvodnění*

(Statut Soudního dvora, článek 36 a čl. 53 první pododstavec; jednací řád Tribunálu, článek 81)

6. *Veřejné zdraví — Sbližování právních předpisů — Právní základ — Přijetí harmonizačních opatření — Vyloučení*

(Článek 114 odst. 3 SFEU a čl. 168 odst. 1 a 5 SFEU)

1. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 40)

2. Podmínka *fumus boni juris* je splněna, pokud ve fázi řízení o předběžném opatření existuje zásadní spor, jehož řešení není bez dalšího jasné, takže žaloba není *prima facie* značně neopodstatněná. Vzhledem k tomu, že účelem řízení o předběžném opatření je zaručit plnou účinnost budoucího konečného rozhodnutí, aby bylo zabráněno mezeře v právní ochraně, musí se totiž soudce rozhodující o předběžném opatření omezit na posouzení *prima facie* opodstatněnosti důvodů uplatněných v rámci sporu ve věci samé za účelem prokázání, zda existuje dostatečně vysoká pravděpodobnost úspěchu žaloby.

Pokud jde o rozhodnutí Komise nevyhovět žádosti členského státu na základě čl. 114 odst. 4 SFEU, směřující ke schválení zachování vnitrostátních předpisů neslučitelných s harmonizační směrnicí, jsou pro účely přezkumu *fumus boni juris* relevantní specifický kontext řízení stanoveného v čl. 114 odst. 4 SFEU a zejména skutečnost, že přísluší členskému státu, aby prokázal, že požadovaná odchylka od ustanovení harmonizační směrnice je odůvodněná, jakož i prostor pro posouzení, kterým v tomto ohledu disponuje Komise. Nicméně tato relevance pouze znamená, že při ověřování, zda členský stát navrhuje nařízení předběžného opatření uvedl důvody, které mohou *prima facie* prokázat existenci protiprávního jednání ze strany Komise, a tudíž existenci *fumus boni juris*, musí soud rozhodující o předběžném opatření zohlednit skutečnost, že přísluší členskému státu, aby ve stadiu správního řízení prokázal, že podmínky vyžadované pro udělení výjimky byly splněny. Tato relevance naopak neznamená, že by byl členský stát ve fázi řízení o předběžném opatření povinen prokázat splnění těchto podmínek s konečnou platností. Pokud by totiž soud rozhodující o předběžném opatření musel zaujmout postoj k poslední uvedené otázce, rozhodoval by nezbytně o opodstatněnosti žaloby ve věci samé podané dotčeným členským státem, čímž by překročil meze své pravomoci.

(viz body 41–44)

3. Jestliže mohou unijní orgány na základě zásady obezřetnosti přijmout opatření na ochranu lidského zdraví, aniž by musely vyčkat, až budou existence a závažnost rizik pro zdraví osob zcela prokázány, soud rozhodující o předběžném opatření se nedopouští nesprávného právního posouzení, když má pro účely posouzení pravděpodobnosti vzniku závažné a nenapravitelné újmy, a s výhradou zvážení zájmů, za to, že byť i dočasné použití hodnot, které by nemusely neúčinněji chránit lidské zdraví a konkrétněji zdraví dětí, postačují k prokázání budoucí závažné a nenapravitelné újmy s dostatečnou mírou pravděpodobnosti.

(viz bod 54)

4. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 56)

5. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 66)

6. Článek 168 odst. 5 první odrážka SFEU vylučuje jakoukoli harmonizaci právních a správních předpisů členských států, jejichž cílem je ochrana a zlepšování lidského zdraví. Je nesporné, že na ochranu lidského zdraví mohou mít dopad harmonizační opatření přijatá na základě jiných ustanovení primárního práva. Ostatně odstavec 1 první pododstavec téhož článku stanoví, že při vymezení a provádění všech politik a činností Unie je zajištěn vysoký stupeň ochrany lidského zdraví, a čl. 114 odst. 3 SFEU stanoví, že v rámci svých pravomocí týkajících se vytvoření vnitřního trhu usilují o tento cíl též Evropský parlament a Rada. Využití jiných ustanovení primárního práva jako právního základu však nelze použít k obcházení výslovného vyloučení jakékoli harmonizace, jejímž cílem je ochrana a zlepšování lidského zdraví.

(viz bod 75)